

Kungl. Maj:ts tal

på rikssalen vid riksdagens öppnande
den 11 januari 1952.

Svenska män och kvinnor, valda ombud för Sveriges folk!

Jag hälsar Eder välkomna till Edert ansvarsfyllda arbete.

Sveriges Arvfurste Hertigen av Västergötland, min käre Farbroder har under det gångna året avlidit i hög ålder. Sorg och saknad väckte detta ej endast hos Mig och Mitt hus utan även hos hela vårt folk. Såväl inom som utom vårt land framkommo många sanna uttryck för uppskattning av hans gärning i fosterlandets och folkförsoningens tjänst.

Sveriges förhållande till främmande makter är gott. Världsläget är dock alltjämt oroande. Tecken till en verklig avspänning kunna tyvärr ännu icke skönjas. Vaksamhet är därför alltjämt av nöden. Vårt land eftersträvar nu liksom tidigare att medverka till åtgärder ägnade att avlägsna internationella motsättningar.

Fortsatta åtgärder för att förstärka försvaret krävas. Jag kommer att förelägga Eder förslag till förlängning av utbildningstiden för flertalet värnpliktiga och till en sjuårsplan för flottans fartygsbyggnader.

Förstärkningen av vårt militära försvar måste kompletteras med en ökad inre beredskap. Jag begär därför bl. a. ökade anslag för civilförsvaret och krigssjukvården.

En kraftig förskjutning av priser och inkomster har inträffat under det gångna året såsom ett led i anpassningen till kostnadsläget på världsmarknaden. Exportkonjunkturen har inom vissa delar av näringslivet skapat en stark ansvallning av vinster och inkomster. Tendenser till avmattning ha emellertid börjat framträda inom andra områden. Risker för ekonomiska spänningsmoment, som kunna utlösa allvarliga rubbningar, finnas fortfarande. Den ekonomiska politiken måste därför alltjämt inriktas på jämvikt i samhällsekonomin och ett fast penningvärde.

Försörjningsmässigt är utgångsläget förhållandevis gynnsamt. Samhällets reala tillgångar ha ökat till följd av stegrad produktion och förbättrat utbyte av vår utrikeshandel. De ökade exportinkomsterna ha möjliggjort en förstärkning av valutareserven. Det är angeläget, att de ekonomiska

anspråken ej växa utöver ramen för våra resurser. Enskilda medborgares sparande är av stor vikt. Det förslag till riksstat, som Jag framlägger för Eder, präglas av kravet på begränsning av statsutgifterna. Dessa utvisa likväl en stark ökning, framkallad främst av försvarskostnadernas stegring, större investeringar för vägar, järnvägar och kraftverk samt den höjda pris- och lönenivån. Förslag till anpassning efter penningvärdeförändringen av förmåner, som från statens sida beredas vissa medborgargrupper, komma att framläggas.

Nedkallande Guds välsignelse över Eder och Edert arbete förklarar Jag 1952 års riksmöte öppnat och förbliver Eder med all konungslig nåd och ynnest städse välbevågen.